

Dosarul nr.3ra-478/22
2-20103778-01-3ra-03052022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud.: V. Chisilița)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, I. Muruianu, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Ion Șevciuc, reprezentat de avocatul Ghenadie Bobu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Șevciuc împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Inspectoratul General al Poliției cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea recalculării pensiei,

împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Ion Șevciuc și a fost menținută hotărârea din 01 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 24 august 2020, Ion Șevciuc a depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Inspectoratul General al Poliției solicitând anularea Deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale Oficiul Teritorial Drochia, nr. 31/20120/23569 din 10 iunie 2020; anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale, formulat în scrisoarea nr. S-1468/20 din 28 iulie 2020; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale, de a efectua recalcularea pensiei pentru vechimea în serviciu reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedieri din 29 martie 2020, cu includerea în vechimea în serviciu a perioadei de timp de la 16 ianuarie 2015 până la 29 martie 2020; încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, în conformitate cu ordinul MAI nr.XXXXX. din XXXX, s-a concediat din cadrul Organelor Afacerilor Interne, cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI, respectiv, din data menționată fiindu-i stabilită pensie pentru vechime în muncă. Prin ordinul IGP nr.XX. din XXXX, a fost angajat în cadrul poliției, în bază de contract, fiind numit în funcție de șef de post, ofițer superior de sector al postului de poliție Moara de Piatră al sectorului de poliție nr.5 (Zgurița) al IP Drochia al IGP al MAI. Conform ordinului IGP nr.XXXXX, a încetat raportul de

serviciul al funcționarului public cu statut special, de la data de XXXX, în conformitate cu prevederile art.38 alin.(1) lit.c) - după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

A menționat că, în temeiul circumstanțelor menționate și în baza prevederilor art.61 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de carabinieri, nr.1544 din 23 iunie 1993, la 01 iunie 2020, a solicitat recalcularea pensiei.

Prin decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale Oficiul Teritorial - Drochia, cu numărul sistemic 31/2020/23569 din 10 iunie 2020, cererea sa a fost respinsă, din considerentele precum că, dreptul la pensie apare o singură dată, după eliberarea din serviciu și legea nu prevede stabilirea repetată a dreptului la pensie după o eventuală reangajare în serviciul militar.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la data de 07 iulie 2020, a adresat cerere prealabilă Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin care a solicitat reexaminarea cererii sale inițiale și acordarea pensiei recalculate, reieșind din vechimea totală în muncă și salariul primit, pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii.

Prin scrisoarea nr.S-1468/20 din 28 iulie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale, a comunicat că, nu este temei de anulare a deciziei nr.31/2020/23569 din 10 iunie 2020 a CTAS Drochia.

În continuare susține că, pârâtul eronat a statuat obiectul cererii prelabile, deoarece a solicitat recalcularea pensiei și nu stabilirea acesteia în mod repetat.

Totodată, consideră că, în răspunsul său, intenționat a interpretat eronat prevederile art.61 din Legea nr.1544/1993, prin încercarea de a nega dreptul de recalculare a pensiei după eliberarea din serviciu.

Reclamantul a afirmat că, Casa Națională de Asigurări Sociale a început a stabili, calcula și achita pensia angajaților structurilor de forță, începând cu 01 ianuarie 2017, iar din data intrării în vigoare a Legii nr.1544 din 23 iunie 1993 și până la data de 01 octombrie 2017, faptul precum reangajarea în structurile de forță constituia temei de recalculare a pensiei.

Având în vedere că, în tot acest timp legea a fost interpretată în sensul direct al ei, în vederea recalculării pensiilor după reangajarea în serviciu, după atâția ani, este inadmisibil faptul interpretării diferite al legii în mod abuziv, defavorabil salariatului/pensionarului, numai pentru faptul că, s-a schimbat instituția abilitată în vederea achitării pensiilor.

Consideră că, pârâtul în mod denaturat face trimitere la prevederile alin.(2), art.2 din Legea nr.1544/1993, deoarece aceasta prevedere reglementează situația persoanelor cărora li s-a prelungit termenul de aflare în serviciu peste limita de vârstă, stabilită de legislație, lui fiindu-i stabilită pensia în legătură cu vechimea în serviciu și nu pentru limita de vârstă.

În acest context indică că, art.2 alin.(2) din Legea nr.1544/1993 urmează a fi interpretat coroborat cu alin.(1) al aceluiași articol, care stabilește regula că pensia se stabilește după eliberare din serviciu.

Spre deosebire de alin.(1) al art.2 din legea menționată, alin.(2) stabilește o excepție și anume, reglementează situația când persoana nu se eliberează din serviciu dar atinge limita de vârstă și întrunește condițiile prevăzute lit.a), art.13 și i se prelungește termenul de aflare în serviciu, în acest caz temei de acordare a pensiei nu va fi ordinul de eliberare din serviciu, ci ordinul de prelungire a termenului de aflare în serviciu, doar că pensia se va stabili în mărime de 50 procente din suma pensiei cuvenite. Astfel, art.2 din Legea nr.1544/1993, stabilește momentul apariției dreptului la pensie, ca regulă, la data încetării serviciului și cu titlu de excepție la data prelungirii termenului de aflare în serviciu peste limita de vârstă, dacă întrunește condițiile prevăzute de lit.a), art.13 din aceeași lege.

Mai menționează că, Casa Națională de Asigurări Sociale încearcă să ducă în eroare instanțele de judecată prin faptul că, a solicitat stabilirea unei noi pensii, sub pretextul că prevederile art.61 din Legea nr.1544/1993, nu prevăd expres recalcularea pensiei după eventuala reangajare, reducând astfel norma la absurd. Alegația precum că, art.61 din Legea nr.1544/1993, nu prevede expres recalcularea pensiei după eventuala reangajare este lipsită de o justificare, ori, prin aplicarea tehnicii legislative de a include toate circumstanțele și actele care pot duce la recalcularea pensiei este inoportună și imposibilă. Interpretarea prevederilor art.61 din Legea nr.1544/1993, sub aspectul că nu pot fi ca temei de recalculare a pensiei acele circumstanțe care nu sunt indicate expres în normă, în contextul în care norma nu prevede exhaustiv nici o circumstanță, reduce norma la absurd. Dispozițiile art.61 din Legea nr.1554/1993 prevăd expres trei situații, în care pensia pentru vechimea în serviciu stabilită anterior urmează a fi recalculată, și anume: a) existența documentelor aflate la organele de pensionare la momentul recalculării pensiei; b) prezentarea ulterioară a actelor suplimentare ce ar acorda persoanei dreptul la majorarea pensiei, iar recalcularea pensiei se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi; c) recalcularea pensiei se efectuează în cazul în care persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne li s-a prelungit peste limita de vârstă termenul de aflare în serviciul militar.

A remarcat că, la prezentarea ulterioară a actelor suplimentare ce ar acorda persoanei dreptul la majorarea pensiei legislatorul nu a indicat faptul că, aceste acte trebuie să fi existat până data stabilirii pensiei și nici nu rezultă din lege acest fapt. Alegația precum că, recalcularea pensiei se face doar în baza actelor ce au existat până la data stabilirii pensiei dar au fost prezentate ulterior - este o concluzie absolut eronată la care s-a ajuns prin excluderea ipotezelor concrete din aria de ipoteze pe care le acoperă norma juridică respectivă, denaturând în mod vădit norma.

O interpretare diferită a prevederilor art.61 din Legea nr.1544/1993, decât cea acceptată pe toată perioada, de la 23 iunie 1993 și până la 01 ianuarie 2017, în sensul reținut de pârât, este inadmisibilă, deoarece contravine principiului securității raporturilor juridice degajat de art.6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, în partea ce ține de previzibilitatea legii în corelare cu principiul încrederii legitime.

Reclamantul a mai indicat că, obiectul acțiunii este obținerea unei pensii mai bune, drept care este garantat de art.47 alin.(2) al Constituției Republicii Moldova.

Astfel, consideră că, Casa Națională de Asigurări Sociale nejustificat nu a luat în calcul perioada activității sale de la 22 septembrie 2015 până la 23 septembrie 2019, ca circumstanță generatoare pentru recalcularea pensiei, contrar prevederilor alin.(1) art. 61 din Legea nr.1544/1993, care coroborat cu prevederile lit.a), pct.4 din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1993, stabilește că, recalcularea pensiei se va efectua pentru perioada precedentă pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare, media lunară pentru stabilirea pensiei se face din ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii.

Prin hotărârea din 01 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă, ca neîntemeiată, acțiunea înaintată de Ion Șevciuc împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Inspectoratul General al Poliției cu privire la anularea deciziei nr.31/20120/23569 din 10 iunie 2020 a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Drochia, a deciziei nr.S-1468/20 din 28 iulie 2020 a Casei Naționale de Asigurări Sociale, și obligarea recalculării pensiei (f.d.63, 70-81).

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, în interiorul termenului prevăzut la art.232 din Codul administrativ, la 08 februarie 2021, Ion Șevciuc a declarat apel împotriva hotărârii din 01 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 02 mai 2021, a fost prezentată motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii din 01 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii în contencios administrativ (f.d.66-67, 91-94).

Prin decizia din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Ion Șevciuc și a fost menținută hotărârea din 01 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.143, 144-157).

Instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond, reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, considerente din care a apreciat hotărârea primei instanțe, ca fiind legală și întemeiată.

Referitor la fondul cauzei instanțele ierarhic inferioare au apreciat că, decizia nr.31/20120/23569 din 10 iunie 2020 a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Drochia, prin care i-a fost refuzat lui Ion Șevciuc în recalcularea pensiei pentru vechimea în serviciu reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedieri este legală și întemeiată. Totodată, instanțele ierarhic inferioare au menționat că, deși apelantul Ion Șevciuc, în anul 2015 a fost reangajat în cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia prin contract, această circumstanță nu poate constitui drept temei pentru stabilirea/recalcularea unei noi pensii pentru vechime în muncă, prin includerea la stabilirea acesteia a vechimii de muncă obținute în perioada de timp de la 16 ianuarie 2015 până la 29 martie 2020, realizată după data obținerii dreptului la pensie pentru vechimea în muncă, 07 noiembrie 2008.

În acest context, instanța de apel a subliniat că, dreptul la pensie pentru vechimea în muncă apare o singură dată, și anume, după eliberarea din serviciu cu dreptul de recalculare în condițiile legii.

Instanța de apel a notat că, din sensul Legii nr.1544 din 23 iunie 1993 nu se deduce că militarii, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, au dreptul la stabilirea repetată a mărimii pensiei în cazul în care au fost reangajați și au mai obținut o oarecare vechime în muncă, în caz contrar, ar reieși că subiecții menționați ar avea, teoretic, dreptul la nenumărate stabiliri sau repetate majorări ale pensiei, menționând în acest context că, în așa mod, Ion Șevciuc putea pretinde la stabilirea unei noi mărimi a pensiei, doar în cazul în care dispunea de dreptul la diferite pensii, însă, în speța dedusă judecării, astfel de circumstanțe nu s-au constatat, reclamantul/apelantul a pretins din nou la aceeași categorie de pensie, de care beneficiază din 17 decembrie 2008.

În consolidarea concluziei a reținut și prevederile Legii nr.156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensie, care de asemenea nu admite stabilirea din nou a aceeași categorie de pensie.

Totodată, instanța de apel a mai notat că, reclamantul Ion Șevciuc poate beneficia ulterior conform Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544-XII din 23 iunie 1993 în coroborare cu Legea nr.156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensie, la momentul depunerii cererii, de stabilire a pensiei pentru limita de vârstă în condiții generale unde în stagiul de cotizare vor fi incluse toate perioadele contributive.

În această ordine de idei instanța ierarhic inferioară a apreciat că, instanța de fond just a concluzionat asupra legalității deciziei din 10 iunie 2020 a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Drochia de respingere a cererii lui Ion Șevciuc cu privire la recalcularea pensiei pentru vechimea în serviciu și a răspunsului nr.S-1468/20 din 28 iulie 2020 a Casei Naționale de Asigurări Sociale emis la examinarea cererii prealabile.

La 20 ianuarie 2022, recurentul Ion Șevciuc, reprezentat de avocatul Ghenadie Bobu, a depus recurs nemotivat, iar, la 13 mai 2022, prin intermediul secției documentare procesuală a cauzelor civile a Curții Supreme de Justiție, Ion Șevciuc, reprezentat de avocatul Ghenadie Bobu, a depus recurs motivat împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii (f.d.159-160, 173-176).

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, indicând în acest sens că, a aplicat eronat normele de drept material și anume a interpretat eronat prevederile Legii nr.1544 din 23 iunie 1993.

Remarcă că, în tot cuprinsul Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 nu se regăsește o astfel de prevedere, precum că, dreptul la pensie apare o singură dată. Acest argument este o interpretare eronată a prevederilor legale, defavorabilă salariatului/pensionarului.

Indică că, această abordare implică expres dreptul colaboratorului de poliție pensionat, ulterior, la obținerea majorării stagiului de muncă - actelor ce confirmă acest fapt, să depună actul corespunzător și să beneficieze de recalcularea pensiei. Or, acest fapt nu este condiționat de obținerea dreptului la pensie pentru limită de vârstă și nici de alte elemente, ci de existența circumstanțelor ce determină majorarea pensiei.

Doar că, această recalculare a ei este condiționată de perioada anterioară pentru care se poate aplica, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi.

Referitor la prevederile alin.(2) a normei menționate, consideră că, aceasta implică situația colaboratorilor cărora li s-a prelungit peste limita de vârstă, stabilită de legislație, termenul de aflare în serviciu militar prin contract sau în serviciu în organele afacerilor interne și pentru acestea urmează a fi recalculate după trecerea lor în rezervă sau în retragere.

Dar, situația dată nu este aplicabilă reclamantului, ori acesta a obținut dreptul la pensie pentru vechime în muncă, după care a activat, adică au apărut circumstanțe ce determină modificarea în sensul majorării cuantumului pensiei și acest fapt urmează să se realizeze. În caz contrar, se îngrădește un drept al reclamantului de a beneficia de o pensie mai mare, de un bun, ceea ce este inadmisibil.

Astfel, deoarece alin.(1) art.61 din Legea nr.1544/1993 stabilește expres dreptul reclamantului la recalcularea pensiei în cazul apariției documentelor ce atestă majorarea cuantumului pensiei, și, aceasta implică temeinicia solicitării de obligare a pârâtei/intimatei de a calcula și achita pensia reieșind din media lunară pentru ultimele luni calendaristice precedente concedierii din 22 octombrie 2019, cu includerea în vechimea în serviciu a perioadei de timp din 16 ianuarie 2015 până la 29 martie 2020.

În altă ordine de idei menționează că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile art.61 al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, invocând că, recalcularea pensiei poate avea loc doar în cazul în care beneficiarul este pensionar pentru limita de vârstă și doar în baza actelor ce au fost prezentate suplimentar, dar care au existat până la data stabilirii pensiei inițiale.

Consideră că, prevederile indicate supra nu stipulează că, recalcularea pensiei se efectuează doar pensionarilor cărora li s-a prelungit raporturile de muncă, la fel nu se stabilește cercul de persoane cărora li se recalculează pensia, ci doar momentul în care se efectuează recalcularea pensiei pentru o anumită categorie de pensionari.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 decembrie 2021, în ședință publică (f.d.143, 144-157).

Materialele cauzei atestă că, la 30 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Curtea de Apel Chișinău a notificat recurentului Ion Șevciuc, prin intermediul avocatului Ghenadie Bobu, copia dispozitivului deciziei din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.158).

Din materialele dosarului rezultă că, la 20 ianuarie 2022, recurentul Ion Șevciuc, reprezentat de avocatul Ghenadie Bobu, a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.159-160).

Materialele cauzei atestă că, la 12 mai 2022, avocatul Ghenadie Bobu, în interesele recurentului Ion Șevciuc, a recepționat decizia motivată a instanței de apel, fapt ce rezultă din cererea prin care a făcut cunoștință cu materialele cauzei (f.d.172).

La 13 mai 2022, prin intermediul secției documentare procesuală a cauzelor civile a Curții Supreme de Justiție, Ion Șevciuc, reprezentat de avocatul Ghenadie Bobu, a depus recurs motivat împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii (f.d.173-176).

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs constată că, Ion Șevciuc, reprezentat de avocatul Ghenadie Bobu, a depus recursul cu respectarea termenului prevăzut de art.245 din Codul administrativ.

La 03 mai 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale și Inspectoratului General al Poliției copia recursului, iar la 23 iunie 2022, a recursului motivat depus de Ion Șevciuc, reprezentat de avocatul Ghenadie Bobu, împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a instanței de apel, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.169, 178).

La 09 iunie 2022, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus referință la recursul depus de Ion Șevciuc, reprezentat de avocatul Ghenadie Bobu, împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a instanței de apel, solicitând respingerea recursului, cu menținerea deciziei instanței de apel, pe care o consideră legală și întemeiată (f.d.180-183).

În susținerea referinței a indicat că, recurentul este deja beneficiar de pensie pentru vechime în muncă stabilită potrivit Legii nr.1544/1993, nu există teme de drept pentru recalcularea pensiei din venitul realizat după stabilirea inițială a pensiei.

În acest context, reiterează că, Legea nr.1544/1993 nu admite stabilirea repetată a pensiei sau recalcularea în forma invocată de recurent.

Totodată, mai indică că, prin decizia nr.188 din 07 decembrie 2021 a Curții Constituționale sesizările privind excepția de neconstituționalitate și privind controlul de constituționalitate a articolului 61 alin.(1) din Legea nr.1544/1993 a asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, au fost declarate inadmisibile.

La 23 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Ion Șevciuc și Inspectoratului General al Poliției copia referinței depuse de Casa Națională de Asigurări Sociale la recursul depus de Ion Șevciuc, reprezentat de avocatul Ghenadie Bobu, împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a instanței de apel, pentru informare (f.d.185).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, și argumentele invocate în referință, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă

de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Ion Șevciuc, reprezentat de avocatul Ghenadie Bobu.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Ion Șevciuc, reprezentat de avocatul Ghenadie Bobu, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron